

عنوان مقاله:

مروری در بررسی الگوهای مختلف تدریس جهت بهبود شرایط آموزشی مدارس و سازمان های آموزشی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی آموزش و پرورش با رویکرد مدارس هوشمند، معلمان خلاق و دانش آموزان متفکر در افق ۱۴۰۴ (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

جابر مهدی نیا افرا - هنرآموز زراعی و باغی، هنرستان با نیازهای ویژه امام رضا، سازمان آموزش و پرورش استثنایی، مازندران، ایران

نگس مولایی درکی - کارشناس فرهنگی و هنری، اداره کل آموزش و پرورش استان چهارمحال و بختیاری، ایران

فرحناز امیری سامانی - آموزگار، دبستان شهادت، اداره کل آموزش و پرورش استان چهارمحال و بختیاری، ایران ۳

علیرضا عابدی - آموزگار، هنرستان با نیازهای ویژه امام رضا، سازمان آموزش و پرورش استثنایی، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

آموزش یکی از مسائل بسیار مهم نظام های تعلیم و تربیت است. منظور از آموزش، فرآیند دو سویه یاددهی یادگیری اطلاعات، مهارت ها و نگرشهای مثبت درباره موضوعی است که متناسب با گروه سنی خاص و در شرایط زمانی معین به اجرا در آمده است. امروزه هدف از تعلیم و تربیت تنها انتقال میراث فرهنگی و تجارب بشری به نسل جدید نیست. بلکه رسالت نظام های آموزشی را ایجاد تغییرات مطلوب در نگرش ها شناخت ها و در نهایت رفتار انسان ها دانسته اند. روشهای تدریس نیز به عنوان یکی از عوامل، به کمک این رسالت آمده است. هدف نهایی تدریس به وسیله مجموعه ای از تکالیف مشتمل بر آگاهی و معلومات مشخص و ساخت فکری و فرآیندهای شناختی تعیین شده است. این مقاله به روشهای نوین تدریس پرداخته است. ابتدا روش تدریس به دو دسته روش تاریخی و روش نوین تقسیم شده است. همچنین نمونه هایی از روشهای نوین تدریس و مراحل و کاربرد آن که شامل روش تدریس بارش مغزی، روش تدریس بدیعه پردازی، روش تدریس حل مساله، روش تدریس غیر مستقیم/مشاوره ای، روش تدریس ایفای نقش، روش تدریس گردش علمی، روش تدریس کاوشگری و روش تدریس آموزش به وسیله رایانه به عنوان نمونه هایی از روشهای نوین تدریس مورد بررسی قرار گرفته است. در پایان نشان داده شده است که هیچ یک از روش های تدریس فی نفسه خوب یا بد نیستند، بلکه نحوه و شرایط استفاده از آنها باعث قوت یا ضعفشان شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش، تدریس، مدارس، سازمان های آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053004>

